

Съ тебъ санъбамъ, съ тебъ бълъбамъ,
 И въздушамъ Отъ гърце,
 Тебе миглиж, тебе диръж,
 Такъ простирамъ лъзъ рѫцѣ.

И въ смъртътъ ги, душо миаж,
 И на гробни-тѣ братя.

Накъ твоє-то сладко имѣ
 Жа да шепнож гъсъ чата.

—o—

(Песъ мъ кори.)

Помниж, помниж, мило либе,
 Онзи сладкий менни часъ,
 Предъ раздѣла-въ часъ поглѣдишъ
 Разговора между насъ.

Быстро сълзи като изворъ
 Какъ течауж изъ очи,
 Катъ мн душаше не трагвой
 ■ Отъ менъ га нъ далечи.

Твой-тъ погледъ какъ лъшеше,
 Кака събѣнтауж ти когми !
 Болко хубавичка веше
 Съ злены-тѣ си страны !
 Твой-та сетна-та цѣлувка